

Tükörkép

Kit látsz, ha a tükörbe nézel?
Szívedben bűnbánatot érzel,
Mert nem az az arc néz vissza rád,
Ki gyermekként lenni akartál.

Nem az, kit szüleid álmodtak,
Mikor bölcsődben elringattak.
Még magad sem képzelted volna,
Hogy lelkedet a bűn uralja.

De eljött a gonosznak napja,
Mikor elméd az ördög lakja.
Vért hagysz a hóban magad mögött,
Ez az út, mely a homályba lök.

Bentről az élvezet felordít,
Magadból teljesen kifordít.
Vágyaidtól izzik két szemed,
Alattad a föld pergőn remeg.

Ekkorra megszűnik erkölcsöd,
Elhagy téged félelem görcsöd.
Futsz a sötétségbe örülten.
Az ördög rántgat már zsinegen.

Megfürdesz a Sátán mocskában.
Forogsz az érzék viharában.
A csúcspontig akarsz felérni,
Ahonnan nem tudsz visszatérni.

Férges csúsznak szét szavaidból.
Sötét parancs támad agyadból,
Melynek aláveti testedet,
És megmérgezi a szívedet.

Hányan jajgattak árnyékodban?
Hányan bíztak az irgalmadban?
Oly sokakra bosszúdat küldted.
Életüket pokolba űzted.

És a könnyektől elvakulva,
Mardosó kintől megfogyasztva.
Félelemtől remegő ajkak
Neveddel átkokat mormolnak.

De megszakad a bűn mámora,
Felkél az igazság hajnala,
És többszörösen fizetsz érte,
Beléd szúr a bűnbánat tőre.

Magadnak százszor is meggyónod.
Többé nem teszed, megfogadod.
De csalogat bájosan újra
Szívedbe magát belefúrja.

Ki az, akit látsz a tükörben?
Bűn szülöttje emberi testben?
Ismered azt az édes almát,
És kívánod egy életen át.